

berede af Capitainer og altsaa spare et vist Beløb. Den ærebe Minister har nu gjort et Skridt til at raade Bod derpaa, idet han har sagt: Det gaar ikke an at lade de mindre Skibe commandere af Lieutenanter; vi maae have Capitainlieutenanter dertil, og han har derfor foreslaaet disses Tal forøget med 6 og Lieutenanternes Tal nedsat med 6. Jeg haaber, at det ærebe Thing idetmindste vil gaae ind derpaa. Det skulde have været mig kjært, om den ærebe Minister havde gjort Skridtet heelt ud og havde sagt: de større Skibe forstjente at blive commanderede af Orlogscapitainer eller Commandeurer. Som sagt, jeg haaber, at det høie Thing vil gaae ind paa Forflaget, der dog indeholder nogen Forbedring, og har det Gode, at Avancementsforholdet der ved bliver omtrent ligesaa gunstigt i Flaaden som i Hæren. Der var endelig Spørgsmaal om Artilleriet, der syntes mig i forrige Session at være et af de vanskeligste Spørgsmaal. Bestemmelserne derom indeholdes i § 15. Jeg skal her foreløbig gjøre en Bemærkning i Henseende til Paragraphens Redaction, idet det synes mig lidt underligt i en Lov om Søværnet at lade en Paragraph begynde saaledes: „Chefen for Hærens Artilleri leder“ o. s. v.; det havde dog været rimeligere først at sige, hvilke Pligter der paahvile Søstjemeften, naar man vil have en saadan. Jeg har allerede i forrige Session udtalt min Mening angaaende den Bestræbelse, som findes, for at samle begge Artillerier under een Bestyrelse. Jeg troer fremdeles, at det ikke er heldigt. Jeg troer, at man ved den Eenhed, man søger at tilveiebringe, vil skaffe tilveie en Afspjittelse for Flaadens Bedkommende, idet en Deel af Artilleriet tilvirkes paa et Sted, en anden Deel paa et andet Sted, og idet een Deel maa fortære under een Myndighed, en anden Deel under en anden. Det har derfor ikke kunnet Andet end glæde mig, at den ærebe Minister er fremkommet med et Forflag, der i det Væsentlige slutter sig til den nuværende Tilstand, idet han har foreslaaet at bibeholde Stjemeften samt 1 Understjemeften og 2 Tøihuslieutenanter. Men hvis jeg har forstaaet Motiverne ret, maa jeg troe, at det er Meningen at sætte Stjemeften under Commando af Chefen for Hærens Artilleri,

idet det hedder i Motiverne, at hans Forretninger skulle ligge under denne. Dette foreskommer mig rigtignok ikke heldigt. Jeg troer, at der kun er Et af To: enten maa Stjemeften staae directe under Chefen for Orlogsværftet og bære fuldt Ansvar for den Deel af Artilleriet, der er henlagt under ham, eller ogsaa, hvis man vil ind paa den anden Ordning, behøves der ikke saa stort et Personale, men man kunde da, saaledes som Udvalget i forrige Session foreslog, nøies med at commandere en Officer til Chef for Artillericorpsen og til Varetagelsen af Tilsynet med det Materielle. Søvrigt maa jeg sige, at jeg troer, at denne Tanke om Sammensmeltningen af de to Artillerier har gjort sig saa stærkt gjældende og har vundet saa meget Raaderum, at man neppe vil kunne slippe bort fra den, men maa gaae ind derpaa. Det kan jo være, at denne Sammensmeltning vil vise sig heldigere, end jeg idetmindste troer, men man maa dog i alt Fald forbeholde sig, saafremt den skulde vise sig uheldig, da senere at kunne vende tilbage til det Gamle. — Endelig var der Spørgsmaal om Cadet- eller Officeresskolen, hvad man nu vil kalde den. Udvalgets Fleertal var i den Henseende blevet enigt om at foreslaae en Ordning, som gik ud paa, at unge Mennesker i en Alder af 16 Aar skulde optages i Skolen, at de inden den Tid skulde have haft 1 Aars Søfart eller have Halvbefarenheds-Grad, at de skulle præstere en Examen i Realvidenskab og derefter have et Cursus paa 4 Aar i Skolen. Der var i denne Ordning Meget, som tiltalte mig. Jeg troer, at det er ganske rigtigt, at man ikke antager de unge Mennesker i en for tidlig Alder, inden de ret have Begreb om, hvad det er, de indlade sig paa; men paa den anden Side troer jeg rigtignok, at det er en Illusion, naar man troer, at de i den Alder kunne præstere det Forlangte, nemlig en Realafgangsexamen fra en Borger-skole og tillige i 1 eller 1½ Aar have faret tilføes. Jeg troer neppe, at det vil kunne naaes, og i ethvert Fald troer jeg, at det Aar, de have tilbragt tilføes, ikke vil have været dem til synnerligt Gavn, idet de i den Tid ikke ville kunne have lært Noget, som det er værd at tale om. Den ærebe Minister er heller ikke i sit Forflag